

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1: Dotazník č. 1 (Myslím si, že člověk má kvalitní život, když...)

Příloha č. 2: Dotazník č. 2 (Normální, výborný, špatný život)

Příloha č. 3: Dotazník č. 3 (V čem je můj život normální, výborný a špatný)

Příloha č. 4: Indikátory kvality života

Příloha č. 5: Příběhy (charakteristiky životů)

Příloha č. 1: Dotazník č. 1 (Myslím si, že člověk má kvalitní život, když...)

Jsem holka / kluk (zakroužkuj) a je mi let.

Myslím si, že člověk má *kvalitní život* když...

Příloha č. 2: Dotazník č. 2 (Normální, výborný, špatný život)

Jsem holka / kluk (zakroužkuj) a je mi let.

Normální život:

Výborný život:

Špatný život:

Příloha č. 3: Dotazník č. 3 (V čem je můj život normální, výborný a špatný)

Jsem holka / kluk (zakroužkuj) a je mi let.

Je můj život kvalitní? (zakroužkuj) **ANO X NE X NEVÍM**

V čem je můj život výborný?

V čem je můj život špatný?

V čem je můj život normální?

Příloha č. 4: Indikátory kvality života

Mít rodinu
Mít přátele a kamarády kolem sebe
Mít mobilní telefon (nejlépe se spoustou funkcí)
Dostávat peníze na útratu (od rodičů/babiček)
Mít dostatek peněz jako rodina (můžeme si leccos dovolit)
Mít kde bydlet
Mít počítač
Usilovat o své zdraví
Mít možnost vzdělávat se
Mít co na sebe (oblečení)
Společné rodinné činnosti
Potřeba jídla (potravy)
Mít víru
Mít vztah s druhým člověkem
Mít záliby, koníčky, hobby
Mít dostatek odpočinku (relaxace)
Mít zvíře a starat se o něj
Potřeba alkoholu, cigaret (obecně drogy)
Cítit se v bezpečí
Mít lásku - být milován

Příloha č. 5: Příběhy (charakteristiky životů)

Doma spolu s našima moc nemluvíme, jsou celý dny pryč. Škoda, že nemám aspoň psa, brácha se už totiž odstěhoval a já jsem pořád sám doma. Mám pár kamarádů, ale jsou o dost starší než já. Mají trochu jiné zájmy. Učitelka říká, že ze mě nikdy nic nebude. Chemie mě zajímá, ale ostatní předměty mi prostě nejdou. Rád bych se naučil lyžovat, mamka mě ale na hory nepustí – je to prý moc drahý.

Mám hodně sourozenců, žijeme jen s mámou. Nemáme moc peněz, proto dostanu jen to, co potřebuji. Ani se pořádně kvůli mladší sestře nevyspím, narodila se před pár měsíci, a v noci pořád pláče. Nemám žádné opravdové kamarády, ani u nás v baráku, ani ve škole. Ve škole potřebuju víc času než ostatní, a ti se mi proto smějí, že mám „dys.“ Taky jsem často nemocný a ležím doma.

Moje rodina je docela normální. Mám mámu, tátu a bráchu. Mám je ráda, dá se říct, že můžeme probrat hodně věcí. Když zazlobím- přijde trest, ale já vím proč. Nejsme ani bohatí, ani chudí. O Vánocích dostanu vždy jeden větší dárek – loni MP3 přehrávač. Každé léto, pokud to jde, jezdíme na dovolenou, i u moře jsme už byli. Jsem zdravá. Chtěla bych se jednou dostat na vysokou a stát se doktorkou.

Jsem jedináček. Můj mobil je skoro jako kapesní počítač, kluci ve třídě mi ho závidí. K Vánocům jsem dostal notebook. Táta je podnikatel, hodně často jezdí na služební cesty, máma právnička. Peněz mám tolik, že vždycky kupuji o přestávkách sladkosti nebo chipsy pro spolužáky. Znamky mám průměrný, proč se učit – táta říkal, že budu pracovat v naší firmě.

Mám se fajn, kamarádi mě navštěvují v mém vlastním pokoji, u nás na zahradě společně hrajeme fotbal. Prakticky každý měsíc nějaký kamarád slaví narozeniny. Mám kamarádů spoustu, i ve škole. Jako rodina máme dost peněz, dostanu všechno, co chci. V zimě jezdíme na hory, v létě k moři. Sice rodiče přes týden moc nevidím, ale ten počítač co mám je skvělý.